ליקוטי עצות — בנים

בָּנִים א. תְּפִלָּה בְּכֹחַ הוּא סְגֻלָּה לְבָנִים: (לק"א סי' מ"ח)

ב. סְכָּה הוּא סְגֻלָּה לְבָנִים: (שם)

ג. אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הִיא סְגֻלָּה לְבָנִים: (שם)

ד. עַל־יְדֵי שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִין לְקָרֵב אֲנָשִׁים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְצַדִּיקֵי־אֱמֶת, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִין לְבָנִים: (לק"א סי' נ"ג)

ה. כְּשֶׁיִּהְיֶה זִוּוּגְךָ בְּקִדָּשָׁה וּתְשַׁבֵּר נֶפֶשׁ הַמִּתְאַוָּה שֶׁלְּךָ, הַיְנוּ נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִיוּת, וְיִהְיֶה נִדְמֶה לְךָ כְּאִלּוּ כְּפָאֲךָ שֵׁד עַל־יְדֵי זֶה יִהְיוּ לְךָ בְּנֵי קַיָּמָא: (לק"א סי' ל"ט)

ו. גַּם צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה עִקַּר זִוּוּגְךָ בְּלֵיל־שַׁבָּת, כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ לְךָ בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים: (שם)

ז. עַל־יְדֵי רַע־עַיִן לֹא יִזְכֶּה לְהַנִּיחַ בֵּן־זָכָר: (לק"א סי' נ"ד אות ד')

ח. עַל־יְדֵי לָשׁוֹן הָרָע אֵין זוֹכֶה לְהַנִּיחַ בֵּן זָכָר: (שם)

ט. סְגֻלָּה לְזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא, שֶׁיֹּאמְרוּ שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ קֹדֶם הַזִּוּוּג פָּרָשַׁת "וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם" (בַּמִּדְבָּר כח). וְכֵן כְּשֶׁהַתִּינוֹק חוֹלֶה חַ"ו, יֹאמְרוּ אָז גַּם כֵּן הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה פָּרָשַׁת "וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם": (לק"א סי' קנ"א)

י. עַל־יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן עַל־יְדֵי לִמּוּד הַלָּכוֹת, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁזּוֹכִין לְחַדֵּשׁ בָּהֶם, עַל־יְדֵי זֶה בָּאָה הוֹלָדָה בְּנָקֵל. וְכֵן עַל־יְדֵי תָּמְכֵי אוֹרַיְתָא, שֶׁמַּחֲזִיקִין בְּמָמוֹנָם אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים, עַל־יְדֵי זֶה הַהוֹלָדָה בְּנָקֵל: (לק"ת סי' ב' אות א' ב' ג')

יא. סְגֻלָּה לְמַקְשָׁה לֵילֵד, לוֹמַר מִזְמוֹר לְתוֹדָה: (שם אות ו')

יב. גַּם סְגֻלָּה לְמַקְשָׁה לֵילֵד – לַעֲשׂוֹת חֶסֶד הַרְבֵּה, דְּהַיְנוּ לְהַרְבּוֹת בִּצְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים: (שם אות ג')

יג. מִי שֶׁאֵין לוֹ בָּנִים, יַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְיִלְמֹד תּוֹרָה וְיַעֲשֶׂה כָּל הַמִּצְוֹות בְּשִׂמְחָה. וְהַשִּׂמְחָה תִּהְיֶה גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁיִּרָקֵד מֵחֲמַת שִׂמְחָה. עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְבָנִים: (לק"ת סי' פ"א)

יד. עַל־יְדֵי אֱמוּנָה זוֹכֶה לְבָנִים. [אֱמוּנָה בְּגִימַטְרִיָּא בָּנִים]: (שיחות הר"ן סי' ל"ד)

טו. מְסֻגָּל יוֹתֵר לְבָנִים שֶׁיִּתְקַיְּמוּ אֲצָלוֹ, לִהְיוֹת רָחוֹק מֵהֶם. דְּהַיְנוּ לִבְלִי לִהְיוֹת דָּבוּק בָּהֶם הַרְבֵּה וּלְשַׁעְשֵׁעַ בָּהֶם בְּכָל פַּעַם, רַק לִבְלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, רַק מַה שֶּׁצְּרִיכִים לְחַנָּכָם בַּעֲבוֹדַת ה' כְּשֶׁמַּתְחִילִים לְהִתְגַּדֵּל, אֲבָל לֹא לְהִשְׁתַּעְשֵׁעַ בָּהֶם הַרְבֵּה: (שם נ"ט)

טז. עַל־יְדֵי שִׂמְחָה נִצּוֹלִין מִמִּיתַת בָּנִים חַ"ו: (שם ס"ה)